

Steel Core Designs

Martin ONDRÁČKA

Několik let jsem pyšným vlastníkem špičkové opakovací pušky SC-76 Thunderbolt od britského výrobce Steel Core Designs. Firma možná není u nás až tak známá, ale to neznamená, že je bezvýznamná. Její pozitiva navíc zaujala pány ze společnosti Cairo CZ, kteří v roce 2017 zahájili import zbraní tohoto výrobce.

Před časem jsem měl možnost se do zbrojovky Steel Core Designs podívat a strávit nějaký čas s kamarádem Mikem Cherryem, obchodním ředitelem a jednatelem společnosti, s Eanem Evansem, technickým ředitelem a hlavním konstruktérem, a s továrním střelcem Stephenem Higsem. Toto trio mi neuvěřitelně přirostlo k srdci svou bodrou, klidnou a veselou povahou a neutuchajícím životním optimismem. Není divu, že v takovém prostředí vznikly skvělé pušky, jako jsou Thunderbolt, Cyclone nebo Hurricane.

Jednou odpoledne, kdy Ean pracoval na úpravě mého Thunderboltu, jsme si s kolegou Jarkem, který byl na návštěvě se mnou, povídali s Mikem.

„Miku, známe se již nějakou dobu, pracujeme spolu na různých projektech, ale dosud jsem neměl možnost se tě zeptat na to, jak vlastně Steel Core Designs vznikl, jak ses ty dostal k tomuto řemeslu?“

„OK, tak tedy poslouchej,“ řekl Mike. „Hned po škole jsem začal pracovat pro ministerstvo obrany v Rocket Propulsion Establishment (Institut pro raketové pohony – pozn. aut.) ve Westcott. Pracoval jsem na vývoji tekutých paliv, pevných paliv a na podobných věcech, v nichž jsem byl vyučený. V rámci ministerstva je, upřímně řečeno, docela obtížné se kariérně rozvíjet. Já jsem vyrůstal v šedesátých letech. Skutečně báječná léta. Věci se měnily a rozvíjely s takovou rychlostí... Klidně jsi mohl veřejně říct, že nemáš rád královnu, aniž by ses musel ohlížet přes rameno. Nikomu to nevadilo, nikdo tě za to nijak neodsuzoval nebo netrestal. Byla to doba Beatles, Rolling Stones... To byli

Tři mušketýři v čele Steel Core Designs – zleva Stephen Higgs (tovární střelec a obchodní manažer), Ean Evans (technický ředitel a hlavní konstruktér) a Mike Cherry (CEO)

lidé, na kterých jsem vyrůstal. A já to miloval,“ zasnul se Mike.

„Na druhou stranu to bylo ve státních institucích zkostrnatělé. Pokud jsi dostal práci na ministerstvu, tak jsi tam většinou zůstal až do konce života. Dobrá výsluha, důchod a takové ty věci. Bylo mi řečeno, že mohu zapomenout, že bych byl pozván na kariérní pohovor na pozici třeba jen předáka dřív, než mi bude minimálně 28 let. Tehdy jsem si říkal, že to je děsně daleko. Bylo mi asi 24,“ říká Mike s úsměvem a pozdviženým obočím, kterým se omluvně přiznává ke své mladické netrpělivosti.

„Takže jsem odešel a začal pracovat v tiskařském průmyslu. Pracoval jsem jako vedoucí inženýr v továrně v Oxfordu, dalších asi 13 let jsem pracoval jako výrobní ředitel. Odtud jsem odešel do společnosti TetraPak, se kterou jsem se dostal do USA. Tam jsem byl několik let a ze států jsem se potom vracel jako obchodník s obráběcími stroji. Usadil jsem se v malé firmičce na obrábění RP Arms (dnes známé jako RPA Defense, pozn. aut.), kterou vlastnil jeden můj soused, a tam jsem taky potkal Eana. Vyráběli jsme díly s vysokou přesností jako speciální sportovní mířidla RPA Trakker a závěry s lůžky pro opakovací pušky, které